

O SVATÉM FRANTIŠKU SERAPHICKÉM, SVĚT POTUPUJÍCÍM

Svatoroční muzika 85

Když Fran-ti - šek, muž sva - tý, mi - lo - vá - ním Bo - žím ja - tý, od ži - vo - ta
svět - ské - ho, zbo - ží po - mí - ji - tedl - né - ho k sva - té ctnos - ti při -
stu - po - val, tak - to vrou - cím srd - cem ří - kal: »Ó Bo - že můj a vše - ko!«

1. Když František, muž svatý,
milováním Božím jatý,
od života světského,
zboží pomíjitedlného
k svaté ctnosti přistupoval,
tako vroucím srdcem říkal:
»Ó Bože můj a všechno!

2. Měj se dobře, vše zboží,
plněs bodláčí a hloží,
rozmanitých starostí,
těžkých práci i ouzkostí.
Snadně býváš požádáno,
ale těžce vyhledáno
a tíže zachováno.

3. Měj se dobře, světská čest,
nejsi nežli podvod a lest,
lidské duše podvodíš,
od věčné slávy odvodíš.
Ach, nechci já tebe mítí,
o věčnou slávu přijítí.
Měj se dobře, světská čest!

4. Jdi přeč, rozkoš podvodná,
Bohu sloužícím škodná,
nechci tě milovati,
nebeskou rozkoš zmrhati:
co jest rozkoš toho světa,
byť trvala mnohá léta?
Jest dětinská bublinka.

5. Ježíši, tys milejší,
nad těla rozkoš libější,
nad světskou čest vzáctnější,
nad všeliké zboží dražší.
Když tě mám, milý Ježíši,
nestojím o celou říši,
ty jsi můj Bůh a všechno.«

6. To řka, světských marností
odřekl se na věčnosti,
chudobu zamiloval,
aby Krista následoval.
My již Františka svatého,
příkladem Krista chudého,
laskavě pozdravujeme.

7. Zdráv buď, Františku svatý,
muži v ctnostech přebohatý,
Krista Pána ranami
okrášlený jak perlami.
Cherubíny v rozjímání,
serafíny v milování,
v těle pravý anděle.

8. Františku, slúho Boží,
pros Boha, ať v nás rozmnoží
dar své svaté milosti,
ať známe světa marnosti,
po rozkoši netoužíme,
jemu samému sloužíme
a nebe zaslužíme.